

Erdélyi élmények

Erdei iskola beszámoló

Készítette: Molnár Sára 7.a

2012. május 9., szerda

Reggel fél 8-kor indultunk el a Petőfi tanya elől, Újpestről. Hosszú, fárasztó utunk jól telt, sokat neveltünk, beszélgettünk. Többször megálltunk benzinkutaknál pihenő gyanánt. A határig viszonylag hamar elértünk, és nem volt semmi gond a határnál. Utunk első igazi állomása *Nagyvárad* volt. A püspöki palotát kívülről néztük meg, míg a Nagyboldogasszonynak szentelt templomot belülről. Az idegenvezető mesélt a nagyváradi életről, történelemről. Ezek után *Körösfőn*, *Kalotaszentkirályon* és a *Királyhágón* álltunk meg. Körösfőn megkoszorúztuk Vasvári Pál szobrát, majd vásároltunk a kirakodóvásárban. Este 7-8 között megérkeztünk *Torockóra*! Beköltöztünk a szállásra. Mi rögtön a ház elejében voltunk, ahonnan szép kilátás nyílt a felettünk magasodó hegyvonulatra. A szoba öt ágyas volt, én Dorkával, Dorottyával, Fruzsival és Renivel voltam együtt. A berendezkedés után vacsoráztunk, ami viccesen telt, sok céssel beszélgettünk, és neveltünk velük, pedig idáig nem voltunk velük jóban. Takarodó 11 óra körül volt, hamar elaludtunk a hosszú út fáradtsága miatt.

A házunk, háttérben Székelykövel

2012.május 10., csütörtök

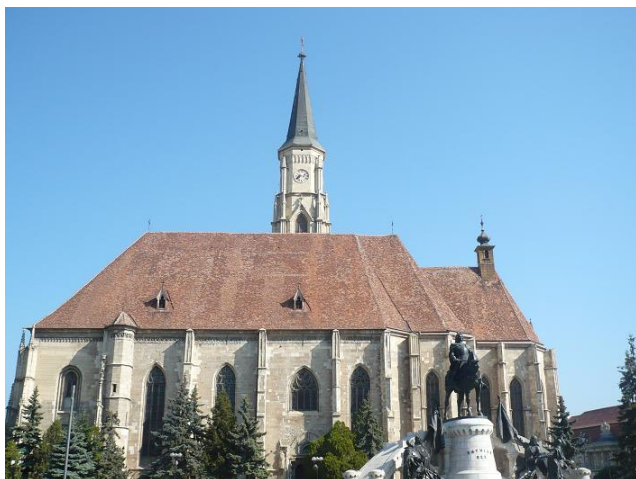
Reggel 7 órakor futással kezdtünk (sajnos). Két kört kellett futni a templom körül. Futás után reggeliztünk, és megnéztük a helyi falumúzeumot. Egy néni körbe vezetett minket a házban, és elmondta, mivel foglalkoztak régen a torockói emberek. Ezután felsétáltunk a „nagy

hegyre”, *Székelykőre*. A hegy alján még nem volt nehéz menni, de ahogy egyre feljebb értünk, egyre nehezebb is volt a meredek út. Sziklát kellett átmászni, hogy feljussunk a hegy tetejére. A hegytetőről csodálatos kilátás nyílt Torockóra, és a környékbeli falvakra! Készítettünk pár csoportképet, és elindultunk lefelé. Én Dizsivel, Dorottyával és a C osztályos Dáviddal jöttem le a hegytetőről. Elég sokat estünk, ez volt a legviccesebb az egész erdei iskola alatt! Ha én estem Dorottya és Dizsi is esett velem! Sokat nevettünk, majd Attilával, Norbival, Dizsivel és Dáviddal mentünk vissza a szállásra. Nagyon elfáradtunk! Otthon lezuhanyoztunk, majd beszélgettünk. Este tábortűz volt, énekeltünk, aztán beszélgettünk és kártyáztunk a fiúkkal.

2012.május 11., péntek

Reggel szomorkásan ébredtünk, hűvös is volt, és az, hogy ma megyünk haza még jobban hozzá tett a borúsabb hangulathoz.

Székelykőre rátelepedett egy hatalmas ködfelhő, ami beborította a hegy tetejét. Reggeli előtt bepakoltunk a buszba. Elbúcsúztunk a háztól, a falutól és a szállás tulajdonosától, és indultunk hazafelé.

Kolozsváron álltunk meg, ahol megnéztük Mátyás király szobrát, és a mellette álló templomot, majd Hunyadi Mátyás szülőházát. Ezután Érdmindszentre mentünk, aminek román neve Ady Endre. Román szokás, hogy amelyik faluban született egy híres ember, annak azt a nevet

adják. Érdmindszenten született ugyanis Ady Endre. Megnéztük a szülőházát, megküzdöttünk pár méhecskével, és indultunk Nagykárolyba. Itt megkoszorúztuk Károlyi Sándor szobrát, de a Károlyi kastélyba sajnos nem mehettünk be. Nagykárolyban sétálhattunk, vásárolhattunk, és végül indultunk haza, Budapestre. Este 8 óra után értünk haza, és búcsúztunk el egymástól. Nagyon jó erdei iskola volt, kár, hogy csak három napos volt az utazás.